

[Grønning.]

højere Grad har søgt et almindeligt Beredskab gennemført paa alle livsvigtige Omraader.

Henstillinger herom har, som nævnt, ikke manglet. Saavel med Henblik paa at tilvejebringe Betingelser for en bedre Balance mellem Landbrugets Indtægter og Udgifter som ogsaa for at imødegaa den Katastrofe, som en eventuel Afspærring af vore Tilførsler vilde være, lod Det konservative Folkeparti allerede i Samlingen 1936—37 foretage en Undersøgelse af, hvorvidt og under hvilke Betingelser en formaalstjenlig Driftsomlægning i Landbruget kunde gennemføres, saaledes at den nuværende Produktion kunde opretholdes, og saaledes at der blev Mulighed for væsentlige Besparelser i den hidtidige Import. Som Hovedresultat af Undersøgelsen blev det fastslaaet, at der under visse Betingelser var Mulighed for en Driftsomlægning, der vilde medføre en aarlig Importbesparelse paa henholdsvis $\frac{1}{3}$ af Oliekageforbruget eller 2,9 Mill. kg og ca. 5 Mill. Tdr. Korn til en Værdi, som dengang ansat til henholdsvis 10 Kr. pr. 100 kg Korn og 12 Kr. 50 Øre pr. 100 kg Oliekager androg ca. 75 Mill. Kr.

Omregnet efter Priserne i Dag vilde den aarlige Importbesparelse andrage mindst det dobbelte Beløb eller ca. 150 Mill. Kr., et Beløb, som under de nuværende Forhold sikkert maa kunne paaregne Interesse i mange Kredse og maaske ikke mindst inden for den Regering, som nu maa tage baade den klassiske Nationaløkonomis, Liberalismens, Værnemiddel: Diskontopolitikken i Brug, og som tillige maa anvende Statsocialismens almindeligt foretrukne Instrument: Importreguleringen, og begge til den yderste Grænse, til Støtte for den danske Valuta og i videre Forstand naturligvis ogsaa til Støtte af eller som Afstivere for Regeringens økonomiske Politik.

Det hedder i den Betænkning, som blev afgivet af vort Parti i Juni Maaned 1937, at det ved en saadan Omlægning af Landbrugets Planteproduktion vil være muligt i højere Grad end hidtil at gøre den danske Landbrugspolitik til en national Produktion og derved gøre os i højere Grad uafhængige af Udlandets Tilførsler, og at Omlægningen, i Tilfælde af en Krig mellem Stormagterne og eventuel Spærring for

Raastofindførselen udefra, vilde være til uvurderlig Gavn for Landbruget og dermed for Landet, idet Landbrugets Muligheder for at producere tilstrækkeligt med Fødemidler vilde være betydeligt større end i Krigsaarene 1914—18.

Den Mulighed, som saaledes var forudsat i den konservative Raastof-Betænkning, er jo nu desværre blevet til Virkelighed, uden at Betænkningens Indhold, som i sin Tid blev forelagt Regeringen, har medført noget offentligt Initiativ.

De Betingelser, som Betænkningen opstiller som nødvendige for en saadan Omlægning, er i første Række en Lettelse i de Byrder, der hviler paa selve Produktionsgrundlaget, Jorden, ud fra den Betragtning, at en rational Landbrugsproduktion med Udnyttelse af alle foreliggende Muligheder for Hjemmeavl af Raastoffer for det første kræver mere Arbejdskraft og dermed større Driftskapital. Men da Regeringen gennem Opretholdelsen af den nuværende Ejendomsbeskatning stadig formindsker Driftskapitalen, begrænser den ogsaa derved Anvendelsen af mere Arbejdskraft. Allerede i flere Aar har det været saaledes, at de hyppige Forhøjelser af disse Skatter automatisk medfører en Formindskelse af Beskæftigelsen, og dermed udelukkes ogsaa de Muligheder for en større Raastofproduktion saavel af Foderenheder som af Protein, som det var i Landbrugets og i Landets Interesse at faa forøget til Gavn for Opretholdelsen af vor Produktion og Økonomi. Ogsaa en direkte Indsats kunde naturligvis være paa sin Plads til Støtte for en saadan Omlægning, men Fjernelsen af de nuværende Hindringer, Lettelsen af de nuværende Byrder er og bliver den vigtigste Indsats, Regeringen kan gøre i denne Situation. Saa skal Landbruget nok finde ud af, hvordan en Driftsomlægning, som fremmer det enkelte Landbrugs Produktionsevne, skal iværksættes.

Tilsvarende Synspunkter, som jeg her har gjort gældende, er ogsaa tidligere fremkommet inden for Regeringens egen Kreds. Jeg minder om, at daværende Kontorchef, nuværende Generaldirektør Knud Korst i „Social-Demokraten“ for 4. og 5. Februar 1937 har skrevet et Par Artikler, „Landbrug eller Industri“, som omhandler disse Emner og konkluderer i en Paavisning af, at Raa-